

„TATĂL NOSTRU”, ... ÎN FIECARE ZI?

...sau:

care este lucrul cel mai important

Au plecat toți copiii și au rămas doar câțiva care să mă ajute. Curtea oratoriului arată ca piața după o zi de târg: este mizerie peste tot. Ana o ajută pe Silvia să-și găsească clama pierdută. Iulian încearcă să strâng toate afișele lipite prin curtea oratoriului. Ionuț le consolează pe aceleași trei bocitoare de fiecare zi: au pierdut din nou și la jocul de astăzi. Eu, ca de altfel în fiecare seară, trebuie să strâng scaunele, să duc înăuntru mesele... Ceilalți animatori, cu siguranță mai sfinți decât noi, sunt în capelă să se roage...

Astăzi era o foaie galbenă pe afișier:

„În această seară, după activități ne întâlnim pentru rugăciune cu grupul animatorilor.”

Eu am preferat să rămân aici afară, să lucrez... mi se pare că este mai folositor așa. După o zi plină de activități, ca cea de astăzi, nu am nici un chef să mă rog. Sunt obosit și nu reușesc să mă concentrez. Când vor ieși, „parfumați de tămâie”, cu siguranță vor avea ceva de comentat.

Părintele nu va pierde ocazia să-mi amintească, ca de obicei, aceleași lucruri: „Nu suntem aici la „Vara împreună” doar pentru a ne juca, pentru a ne distra și nici doar pentru a-i ajuta pe copii să se joace și să se distreze. Sunt lucruri importante, dar sunt altele și mai importante...” Le știu pe de rost.

Curtea este curată iar jocurile sunt la locul lor. Mă așez pe bancă și aștept procesul „animatorului” care nu a înțeles dacă este mai important să participe la rugăciune sau să pună la locul lor scaunele și mesele.

Doamne, sunt chiar așa de nefolositor, dacă mă mulțumesc cu un „Tatăl nostru” pe săptămână?

...Silvia și-a găsit clama. Oare este datorită prietenei mele Ana, sau datorită rugăciunilor celorlalți în capelă?

Dificultăți ?!

„Tatăl nostru”, ...în fiecare zi?

Mă regăsesc...

• ANIMARTA

?

• ANIMARIA

„Există două tipuri de oameni raționali: cei care-l iubesc pe Dumnezeu din toată inima pentru că l-au găsit și cei care-l caută din toată inima pentru că încă nu l-au găsit.”
(Pascal)

Luca: 10, 38-42

Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, l-a primit în casa ei.

Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui.

Marta, care era ocupată cu multe treburi, a venit repede la El, și i-a zis: "Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat să singură? Spune-i să mă ajute!"

Isus i-a zis: "Marta, Marta, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru este necesar. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua."

Eu, Doamne...

Încă o dată, Doamne,
am obosit pentru lucruri de nimic,
fără să înțeleg că adevărata bucurie ești Tu.

Încă o dată,
m-am amăgît că voi reuși singur,
cu inteligența, simpatia și entuziasmul meu,
dar după aceea îmi dau seama că nu pot trăi fără Tine.

Încă o dată,
„lucrurile de făcut”,
angajamentele din timpul zilei
m-au făcut să uit de Tine,
dar eu am nevoie de ajutorul Tău,
de lumina Ta și de speranța Ta.

Vreau să devin un om
cu adevărat capabil de iubire
pentru ca să dăruiesc aceste bogății ale Tale
și celor care mă înconjoară.

Încă o dată,
mi s-a părut că pierd timpul
ascultând o tăcere inutilă:
și totuși,
dacă Tu mă iei de mână,
chiar în acele momente de liniște
aud și mai clare cuvintele Tale.

Doamne,
îți mulțumesc pentru încrederea
pe care mi-o demonstrezi:
sunt un animator al copiilor,
dar am încă multă nevoie de Tine.

Ajută-mă
să aleg „partea cea bună”
așa cum a făcut Maria
pentru ca și eu să pot crește
în Cuvântul Tău.